

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

În împlinirea aniversării partidului

Contribuția comerțului la îmbunătățirea calității produselor

Directivile Comitetului Central al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerilor socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România fixează ca obiectiv principal al întrecerilor socialiste îmbunătățirea continuă a calității produselor.

Lucrătorii din Ministerul Comerțului și din întreprinderile și organizațiile comerciale cu ridicata și cu amănuntul, sunt îndemnați să-și îmbunătățească activitatea pentru a ajuta în mod activ întreprinderile industriale, în direcția producerii unor mărfuri de cea mai bună calitate, împiedicând — cu deplin drept de răspundere — pătrunderea necorespunzătoare în rețeaua comercială.

Va fi astfel aplicată în continuare metoda studierii cererii populației prin paviioanele anuale de mostre organizate de Ministerul Comerțului, în colaborare cu ministerele producătoare. Ele sînt vizitate de un număr însemnat de consumatori, ale căror păreri și sugestii sînt înregistrate și prezentate industriei.

Realizarea unei producții corespunzătoare obligațiilor stabilite prin contracte, se verifică — în ultimă analiză — prin operațiunea de recepție calitativă a mărfurilor.

După cum se știe, recepția calitativă a mărfurilor se realizează pe de o parte la sediul fabricilor furnizoare, iar pe de altă parte în depozitele întreprinderilor și organizațiilor comerciale cu

**Cozma Diaconescu
și Alexandru Grossman**
directori generali adjuncți
în Ministerul Comerțului

ridicata și amănuntul. Recepționarii permanenți ai comerțului din fabrici, întreprinderi la unii furnizori greutăți din cauza neajururilor condițiilor corespunzătoare pentru efectuarea recepției ca: spații, acces la rampe de control etc. Astfel, fabricile „Constantin Davila”, „Lunca Calnicului”, „Tricolour”, „Arad”, „Varga Catalin”, „Chaj”, nu s-au îngrijit ca recepționerii comerțului să-și poată desfășura activitatea de recepție calitativă a loturilor prevăzute pentru livrare.

În general, activitatea organelor comerciale care răspund de executarea recepției calitative a mărfurilor s-a soldat cu o serie de bune rezultate. Pot fi citate în acest sens comisiile de recepție de la I.C.R.M.-Cluj și București și I.R.C.T.I. din Bacău și București, precum și brigada de calitate organizată la I.C.R.T.I.-Brașov. Nu pot fi aduse laude însă activității comisiilor de recepție de la I.C.R.M.-Timișoara și Suceava și de la I.C.R.T.I.-Pitești și Oradea, care nu utilizează în mod corespunzător colecțiile de mostre omologate, stas-urile și normele interne.

Defecțiunile constatate pe linia calității mărfurilor fac obiectul unor

analize periodice comune între direcțiile generale ale Ministerului Comerțului și direcțiile industriale din ministerele producătoare. În scopul ridicării nivelului calitativ al produselor de larg consum, au fost întocmite planuri concrete de măsuri comune cu ministerele. În ce ne privește, vom traduce în viață o serie de măsuri, ca: sondaj direct în fabrici prin merceologii întreprinderilor comerțului cu ridicata, în procesul de fabricație și în depozitul de produse finite în sectorul metalo-chimic; verificarea continuă a calității mărfurilor pregătite pentru livrare în fabrici și depozitele întreprinderilor cu ridicata, prin brigăzile de calitate organizate în sectorul textile-încălzitoare; participarea efectivă a tehnicienilor din direcțiile generale la verificări în fabrici și depozitele întreprinderilor cu ridicata.

Vom urmări îmbunătățirea activității noastre și în ceea ce privește asistența tehnică acordată comitetelor executive ale sfaturilor populare, aceasta urmînd să capete forme calitative superioare și cu eficiență sporită. Desigur că și secțiile comerciale ale comitetelor executive vor trebui să pună în centrul preocupărilor lor lupta pentru îmbunătățirea calității produselor. Ele trebuie să ia toate măsurile ca la operațiunile de încheierea contractelor economice între întreprinderile comerciale cu ridicata și întreprinderile producătoare, organizațiile comerciale cu amănuntul să trimită lucrătorii cei mai capabili cunosători ai produselor, ai cererii de consum a populației, care să sprijine activ realizarea unor contracte pentru mărfurile cele mai potrivite specificului regiunii. Trebuie întărită munca de recepție calitativă a mărfurilor, în deosebi pentru cele care circula de la furnizori direct la comerțul cu amănuntul, luîndu-se măsuri ca nici un produs care nu corespunde din punct de vedere al calității și aspectului să nu fie oferit consumatorilor. De asemenea, un sprijin prețios în verificarea calității mărfurilor în unități îl mai pot acorda organele Inspecției Comerciale de Stat, cit și echipele de control obștești, a căror activitate trebuie extinsă.

Lucrătorii din comerț trebuie să depună toate eforturile pentru a pune la dispoziția oamenilor muncii mărfuri în sortimente cit mai variate și de calitate cit mai bună.

RAPORTEAZĂ PARTIDULUI

● Colectivul rafinării nr. 1 Ploiești — întreprindere fruntașă pe ramură — a dat de la începutul anului și pînă acum, peste plan, circa 20.000 tone de benzină, motorină, ulei și alte produse de calitate superioară. În numai trei luni, petroliștii acestei întreprinderi au economisit peste plan mai mult de 3 milioane lei. Colectivul unei alte întreprinderi ploieștene — Uzinele de utilaj petrolier „1 Mai” — a realizat peste plan economii de 3.600.000 lei.

● Muncind cu însuflețire în cadrul întrecerii socialiste, constructorii din Tg. Mureș au terminat cu o lună de zile înainte de termen peste 130 de apartamente în noile blocuri ridicate în Piața Stalin, strada Mikszad Kalman și Bolyai.

● Hoțărîți să dea cit mai multe produse în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului, muncitorii fabricii de ciment „Temelia” din Brașov, au obținut succese însemnate. Astfel numai într-o singură zi ei au produs peste sarcinile de plan circa 59 tone clincher și 17 tone ciment. Cele mai bune rezultate au fost obținute de echipele conduse de Gh. Baltes și Gh. Catona.

● Cu 7 zile mai devreme și-a îndeplinit planul producției globale pe primele 4 luni colectivul Uzinelor „Gh. Gheorghe-Dej” din Baia Mare. Prin reducerea pierderilor de metal în zgură, a consumurilor specifice de materie primă și energie electrică, muncitorii, inginerii și tehnicienii acestor uzine au realizat economii peste plan în valoare de 3.288.000 lei.

● Întreprinderea regională de industrie locală „Argesul” — Pitești a produs în afara sarcinilor de plan, în cinstea aniversării partidului, 781 m.p. uși-festec și 353.000 bucăți cărămizi necesare construcției locuințelor, 2.400 butoaie și alte bunuri de larg consum.

A 11.000-a tonă fontă peste plan

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). Siderurgistii continuă să obțină noi succese în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului roșind să producă ca de a 11.000-a tonă fontă peste plan din acest an.

Rezultate frumoase

s-au obținut de data aceasta în ambele secții ale combinatului și la majoritatea furnalelor. În aceste zile și-au depășit de asemenea planul ofelarii din toate cele trei secții ale combinatului, lucrătorii de la laminorul de 800 mm. și alții.

Furnaliștii de la uzinele „Victoria” din Călan au adăugat și ei în bilanțul muncii încă 32 tone fontă peste plan, iar la bateria 3 de semicocs de la aceeași uzină s-au produs în două zile 207 tone semicocs peste plan.

Succesele minerilor din Valea Jiului

Minerii din Valea Jiului în luna aprilie au extras peste plan 25.370 tone de cărbune, din care aproape 10.000 tone de cărbune coccificabil.

Acest succes a fost obținut pe seama creșterii productivității muncii care în luna trecută a atins media de 1,10 tone cărbune pe capăt. Minerii au îmbunătățit simțitor și calitatea cărbunelui. Astfel, procentul de cenușă în cărbunele extras în

acest timp a scăzut pe întregul bazin carbonifer al Văii Jiului cu peste 1 la sută față de norma admisă.

Cele mai frumoase rezultate în întrecerea le-au dobîndit colectivele minelor Vulcan, Petrița și Urzicani. La mina Vulcan, prin reducerea procentului de cenușă în cărbunele extras, în luna aprilie s-au realizat economii egale cu valoarea a peste 1.000 tone de cărbune.

La uzinele metalo-chimice „Gheorghe Gheorghe-Dej” din Bala Mare, angajamentele luate în cinstea aniversării partidului au fost îndeplinite încă din luna aprilie. În clădirea muncitorilor fruntași Nicolae Pașca și Alexandru Odor din secția de electroliza cuprului, verificînd funcționarea bateriilor de electroliză

Foto: NICU VASILE

PAGINI DE ISTORIE

Într-un din fața mea, elevii al școlii profesionale a uzinelor „Tim puri noi”, privesc stăruitor în sălile Muzeului Militar, mărturiile din timpul luptelor pentru neatrănare petrecute acum 84 de ani, în 1877... Vitorii strugării Ion Stănescu și Ion Mureșanu, cîștate sub un cristall literale mari, aproape sters sub pecetea timpului ale „suplimentului extraordinar al revistei „Curierul” apărut la Iași, la 29 noiembrie 1877: „Plevna a căzut. Osman Pașa s-a predat cu întreaga sa armată”.

De fotografia aceasta ce înfățișează 2... Un ungher cu mustați albe ca neaua, singurul supraviețuitor din grupa sergentului Mătrăgună, de la asaltul Griviei. Vă mai amintiți? „Plecă-am nouă din Vaslui / Și cu sergentul zec...” Pe el, pe Penes, veteranul din războiul de cădere a redutei Griviei, poetul Vasile Alecsandri și la dedicat poezia care l-a imortalizat numele.

Vizitatorii trec cu venerabilă prin fața documentelor vremii, celebrînd memoria acestor luptători ai poporului nostru pentru independența țării. Oare de ce drapelul acesta, de la asaltul Plevnei, zădărnici de plumbi, ne evocă altă amintire?

„Să tot fie un deceniu în urmă cînd străbătînd drumurile țării, ne-am oprit în satul Lusca, așezat într-un fundac de pe malul Siretului. Il căutam, tot într-o primăvară ca aceasta, pe moș Ignea Năstase, veteranul din războiul de cădere a Plevnei, drapelul regimentului căzător în mlaștile turcilor.

Si lmi amintea ca acum, cum l-am găsit atunci pe o prispă, strălucit de albul cîștelor, îmbrăcat în uniformă de dorobant, cu mîndra pang de curcan pe cămila mîioasă de miel. Se îmbracă așa în fiecare zi, iar pe uniformă lui se așinasă de curînd decorații. Stătea în fața mea, amintea de vorbă atunci aproape o zi încheiată și mi-a povestit despre voinici din fundacul Siretului care la 1877 au plecat alături de frații lor ruși, să apere glia străbună, să fărîmeze jugul otoman.

„Ne opteam din zori și pînă în noapte — lmi spusese moș Ignea — să vedem oastea turcească... Într-o zi am primit drapelul săi urcăm s-a pe reduta de la Plevna... Săptesprezece flăcăi, mîndri și viteji s-au poticit și au căzut la poartele zidului. Mai rămăsesem trei... Atunci am turat să tragez fieros cu latagăunul ridicat și m-am smuls steagul din mîinile boteșete. Tre mă dureau înima cînd vedeam smuls drapelul țării... Am dat glas peste parapet și m-am năpustit cu toate puterile...”

Au trecut ani de atunci și în 1944 cînd în fundacul din Valea Siretului au poptat într-o dimineață oastea sovietică, nepoții vitejilor ruși care au luptat cu dorobanții romîni la Plevna — moș Ignea Năstase le-a lăsat în cale cu fiori culesi din grădina și cu o pălărie cu mere din lăvadă... Moș Ignea Năstase s-a stins din viață de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l-a salvat acum 84 de ani se află acum în fața noastră, aici la Muzeul Militar și îl privesc cu frunțile plecate. Îl privesc cu mîndra unui popor care din vîrstă de cîțiva ani în pîlăriea pămîntului bătrîn din satul său de bastină. Dar steagul pe care l

CÎNTEC DIN POPOR

Volumașul cu coperti roșii se afla pe masa secretariatului de redacție. În ceasul acela tirziu de noapte am început a-l răstoli. Poate ar fi rămas nebagat în seamă dacă — citindu-l filă cu filă — n-aș fi auzit chemarea lui fierbinte...

„Erau la început șase. Șase glasuri calde bărbătești nițel tremurate venind parcă din adâncuri de mină. Șase glasuri de oameni trecuți de mult de prima tinerețe, îngîndind o melodie veche:

„Noi viețuim, noi viețuim
Din munca noastră grea
Și-n temnițe noi ne slăsim
Trăind o viață grea
Poveri, poveri noi toți purtăm
Și grele suferinți
Și lacrimi, lacrimi noi vărsăm,
Ah, lacrimi fierbinți!

Fraților
Surorilor!
Desculți sintem, flămînzîi sintem,
Săraci pe pămînt
Și înjosiți, călcați sintem
Și viața ne e mormînt.
Dar credem noi, dar credem noi,
Că ne vom mîntui
Și-un soare nou cu raze vii,
Curînd va răsări.

Fraților
Surorilor!
Ca să zădărim, ca să zădărim
Vechi lanțuri de robie
Și steagul roșu să înălțăm
În liberă țară.

Au conținut apoi glasurile. — Cine sînteți? le-am întrebat. — Muncitori! mi-au răspuns ei. Șase muncitori mai vîrstnici din Galați. — Și ce căută melodia asta tristă pe buzele voastre? — Ascultă! nu ne întrerupe...

„Lăsați intristarea și grija deoparte
Nu pierde pămîntul dacă vom muri.
Luptăm pentru marea și sîntă
dreptate

Ideal care lumea va-nlăni.

Prin lacrimi și sînge, prin căi
de durere,
În luptă de clasă noi sîntem călîi.
Poporul ce geme și răbdă-n tăcere
Spre noi ochii ei își are ațintit!

Și glasurilor celor șase bătrîni
muncitori din Galați li s-au alăturat
alte șase sute, șase mii, sute și sute
de mii de glasuri. Și cîntecul crește,
crește, crește și vîietul lui cuprinde
pămîntul țării și trezește speranțe și
înfierbîntă suflarea. Partidul le deschide
calea, le arată drumul:

„Ivitu-s-au zorii zilei de lumină
Cînd jugul cel aspru îl vom slăbîna,
Atunci muncitorii, ce astăzi suspină,
Spre culmi de lumină călîi vor urca.

Din zori ca furtuna ne vine cuvîntul
În luptă cu iadul vechii rănduiri!
„Trăiască Comuna!” — răsuna
pămîntul,
Popoarele, astăzi, stărmă barier!

Partidul îndeamnă, partidul însușește, partidul cheamă poporul la luptă. Partidul neînfricabil, partidul obidiților adresează chemarea peste plaiurile țării și glasurile celor mulți îi răspund. Auziți-i:

„Sus, fraților, sus, tovarăși
Sus, veniți, veniți cu toții
Sub steagul roșu-al libertății
Și cu el să ne-avîntăm.

Hai la luptă noastră sîntă
Și cu toți să ne unim
Și lovind în burghie,
Toți luptăm, noi s-o zădărim!”

Răsună comenzile zbirilor, în trupuri flămînde de muncitori se înalță cuier plumbii uciagași dar chemarea partidului nu poate fi oprită.

„Frunză verde de cicoare
Trageți hora mare, mare
Trageți hora muncitoare
Căci e zi de sărbătoare

Vino-nă mîndră hora noastră,
Asupțitule țării
Vin tu rupă bluză albastră,
Nu va pesce de tiran.

Sus opincă jărdnească,
Saltă cismă ne-ncetă,
Steagul roșu înălțat,
Fiară trîntorul bogat.

Cîntă-mi dulcea mea iubită
Sîntul cînt dezbobitor
Cîntă-mi lumea înfrățită
Și ast steag înălțat!”

Iar cînd mulți comuniști, mulți dintre cei care se dăduseră fără margini clasei muncitoare, sînt încercerați în dolanele asupritorilor, cînd s-ar părea că acum a apus vremea cîntului de luptă, dintr-un fund de celulă din Haș-ul întîiorător răsuna doina comuniștilor, Doina Hașului.

A trăit cîntecul muncitoresc, cîntecul revoluționar, în ciuda terorii. Izvorite din adîncul poporului, reflectînd conștiința de clasă a muncitorilor noastre educate de partidul comuniștilor, însușind masele la luptă, cîntecul acesta popular, revoluționar, folcloric acesta muncitoresc apare azi ca o mătură a trecutului glorios de luptă al partidului nostru pentru eliberarea socială și națională a țării.

Azi poporul eliberat, stăpîn pe soarta sa, creează alte nestemate

care oglindesc viața sa nouă. Poporul creează și cîntă cîntecul acesta:

„Dar iată că-n zori,
Poste depărtări,
Măre se ivea
O trumoașă stea
Stea strălucitoare
Mîndră ca un soare
Și venea, venea,
Noaptea alunga,
În casă intra,
Casa lumina,
În inimi păsea,
Inimi vesela,
Partidul iubii
Și nebirui
Ne-a scăpat de rău
Și de traiul greu!”

Azi, în ajunul aniversării partidului, răsuna peste țară alături de imnul național creatoare pentru desăvîrșirea construcției socialiste, cuvintele calde de omagiu, încredere și dragoste pentru partid

„Foate verde de gutul
Tare-i forța omului,
Că pe vînt mi-l ogoiește,
Steaua-n stîlă o-nvește
Și coboară în lărească
S-aurească tînda noastră.

Floare-albastră din grădînd
Se lăcu în sat lumina,
Lumină din vorba lui,
Dragului Partidului.

Floare-albastră din colnic
Ce n-aș da să flu tar mla,
Ca să cresc din grija lui,
Dragului Partidului!”

Este folclorul nostru nou, izvorit din noua noastră realitate. Și credem că „Revista de folclor” Nr. 1-2 din care am citat cîntecul de mai sus dovedește o apropiere substanțială a revistei de menirea ei. „Din viața unor vechi cîntec muncitoresci revoluționari” (culese de la 6 bătrîni muncitori din Galați), „Pe marginea citorva variante ale melodiei „Doina Hașului” (Doftana), „Figuri de interpreți populari”, „Contribuție la cercetarea creației noi de strigături” și multe alte asemenea teme dezbătute în coloanele acestui număr sînt o dovadă a creșterii și dezvoltării creației populare, a dragostei poporului față de partid.

M. RADIAN

Prinos partidului

Versurile
de MARCEL BRESLAȘUMuzica
de HILDA JEREA

Solo Moderato
Ne-a dus la crasă pri-mă-va-ră. Ca-re se-mie-zul ier-nu poar-lă. Pri-

nos de flori-lă-đu-ce-n- trea-ga-ta-ră De-zi-ua ma-rii săr-bă-tori. — De

zi-ua ma-rii săr-bă-tori — Sic! flori din-țir-guri vechi și

vechi o-ra-se. Și flori din-țir-guri vechi și flori din-țir-guri vechi și

flori o-rio-se, lu-le vi-se, le-nal-buri se-le crești. Sînt dal-be, mîndre flori din

vas-le par-țori, sînt sim-ple flori creș-tea-vînd-va pe-hat. Și e-le ne-mpăr-teau pă-

min-lun-tar-țuri, și-l în-fră-lesc-a-cum ia lung-si-n-lă.

Moderato
Ne-a dus la crasă pri-mă-va-ră. Ca-re se-mie-zul ier-nu poar-lă

flori... Pri-nos de flori-lă-đu-ce-n- trea-ga-ta-ră De-zi-ua ma-rii săr-bă-tori. — De

Refren:
Ne-al dăruit această primăvară
Care și-n miezul iernii poartă flori...
Prinos de flori și-duce-ntr-o țară
De ziua marilor sărbători,

1. Sînt flori din țirguri vechi și vechi
Și flori din noi cetăți muncitorești,
Construcții ce se-nalță, flori urase,
Tu le vezi, le-nvalburi și le crești.

Sînt dalbe, mîndre flori din vase
parcuri,
Sînt simple flori, creșteau cîndva
pe hat.

Refren:
Și ele ne-mpăr-teau pămîntu-n țăruri
Și-l înfrălesc acum în lung și-n lat.

2. Sînt flori cu cari cîntăm înalțăși,
Pe cei căzuți și-n veci nemuritori —
Și flori cu cari întîmpinăm frunțăși
Cînd ni se-ntorc din anii viitorii...

Nu-s flori de seră și nici flori din
găste,
Sînt vii — ca tot ce înflorește azi
Sub roua dimineților albastre,
Sub aripile soarelui de-amiază...

Refren:
Și ele ne-mpăr-teau pămîntu-n țăruri
Și-l înfrălesc acum în lung și-n lat.

DIN ȚARĂ

Despre trecutul de luptă al partidului

BACĂU (de la corespondentul nostru). — În împlinirea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, în numeroase întreprinderi și școli din cuprinsul Regiunii Bacău au avut loc întîlniri ale activiștilor de partid cu tinerii muncitori și cu elevii. La Piatra Neamț, în fața a peste 600 de elevi de la școlile medii profesionale precum și cu activul U.T.M., tov. Gh. Roșu, membru al C. C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Bacău al P.M.R. a vorbit despre lupta Partidului Comunist din România în perioada ilegalității, pentru apărarea

Seri literare festive

La cluburile muncitorești și bibliotecile raionale din Regiunea Argeș au loc în aceste zile numeroase manifestări culturale dedicate aniversării partidului. La Clubul petroliștilor din Pitești au fost organizate două seri literare, la care s-au citit lucrări ale scriitorilor Mihai Beniuc, Eugen Jebeleanu, Eugen Barbu și alții. Tinerii de la clubul uzinelor „Valea Tudosă”-Colibași au participat de asemenea la o seară literară avînd ca temă „Lupta partidului clasei muncitoare oglindită în literatură”. Numeroase manifestări au fost

intereselor economice ale celor ce muncesc. La întîlnirea pe care a avut-o cu elevii școlii profesionale de pe lângă Fabrica de postav din Buhuși, tov. Gh. Ungurașu, secretar al comitetului regional de partid, a vorbit despre trecutul de luptă al partidului, iar tov. Aurel Calimandric, secretar al comitetului regional de partid, a vorbit în fața a peste 500 de elevi de la școala pedagogică din Bacău, despre lupta eroică dusă de partid pentru cauza clasei muncitoare în anii grei ai ilegalității. Întîlniri asemănătoare au avut loc și la alte întreprinderi și școli din cuprinsul regiunii.

D. BANULESCU
corespondent voluntar

Un interesant concurs

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). La faza regională a concursului, organizat la Tg. Mureș în cîntec aniversării partidului de Comitetul regional U.T.M., primele locuri au fost cucerite de tinerii Vasile Nelom, muncitor la Combinatul chimic „Karl Marx” din Tîrnăveni și Coloman Olte, elev la școala medie de 11 ani din Miercurea Ciuc.

Cei doi concurenți pe lângă că au câștigat ca premiu o excursie la București prin O.N.T. Carpați, vor participa la faza finală a acestui interesant concurs.

În aceste zile la teatrul orădean

În aceste zile, la Teatrul de Stat din Oradea, se desfășoară „Săptămîna dramaturgiei contemporane românești”. După piesele „Tre generatii” și „O lună de confort” jucate la 2 și respectiv 3 mai, azi se prezintă „Oameni care tac” de Al. Voitin, „Passacaglia” de Titus Popovici la 5 mai, „Ultimul tren” de Kovacs György și Eugen Mires la 6 mai, iar în ziua de 7 mai, „Celebrul 702” de Al. Mirodan. În ziua de 8 mai va avea loc un concurs cu tema „Dramaturgia contemporană românească pe scena teatrului orădean”, iar în ziua de 9 mai va avea loc un recital de versuri închinat partidului, recital care va fi dat în cadrul programului festiv consacrat marilor sărbători.

Un rol care-mi este deosebit de drag

De vorbă cu actorul
Colea Răutu

Binecunoscut atît iubitorilor de teatru cît și de film, Colea Răutu interpretează rolul comunistului Ardeleanu în noul film românesc „SETEA” realizat după romanul cu același titlu de Titus Popovici în regia tînrului cîneast Mircea Drăgan. — Ați ales singur rolul sau v-a fost încredințat de regizor? — I-am întrebat într-o convorbire recentă pe marginea ultimei sale creații.

— Regizorul Mircea Drăgan m-a invitat să citesc scenariul oferindu-mi ocazia să aleg singur rolul. Cînd am discutat despre scenariu, l-am împărțit alegerea mea: comunistul Ardeleanu. Pot spune, așa-dar, că eroul mi l-am ales singur și că încă înainte de a-l interpreta l-am îndrăgit.

— Ce anume v-a atras în chip deosebit la acest erou?

— În teatru ca și în film am mai avut prilejul să interpretez activiști de partid. Îmi amintesc de aceste prieteni apropiați de Grigore din piesa „OAMENI DE AZI”, de Mes-cereakov din piesa „CINE-I VINO-VAT”, de Mitrită din piesa „VARĂ FURTUOASĂ”. Totuși, rolul acesta mi-a apărut deosebit de celeritate. Personal consider — și în această privință sînt în deplin acord cu critica — că rolul Ilie Barbu din filmul „DEȘAȘURAREA” rămîne cea mai importantă creație anterioară a mea

în cinematografie. Prin comparație cu caracterul celui țărăn cîntîi, a-vînd conștiința propriei sale apartenențe sociale dar nefiind pe deplin lămurit asupra drumului ce trebuie să-l urmeze pentru deplina sa eliberare, mi-a apărut, în împrejurările cunoscute ale anului 1945, chipul comunistului Ardeleanu, un clarvă-zător, un om energic și cald în același timp, perspicace. În haina acestui erou simțeam parcă o neașteptată bucurie: de astă dată eram chemat să lămuresc eu oameni ca Ilie Barbu, să-i aduc pe drumul adevărului și bunăstării, să le insuflu perspective pe care astăzi le vedem înapăitute.

— Se poate deci presupune că ați rezolvat ușor problemele interpretării rolului?

— Nicidecum. Am lucrat mult căci nu este deajuns să-l simți, ci trebuie să și poți exprima adîncimile suferinței ale eroului. Mi s-a mai întîmpinat și altceva: datorită unei figurări autentice (realizată cu sprijinul moșilor și al muncitorilor din părțile locului unde am filmat) emoția mă copleșea, nu mă simțeam în sta-

re să rostesc replicile. Chiar și acum, cînd îmi amintesc întîlnirea cu acei oameni pe care baronul Papp de Zerind îi ațîia împotriva țărănilor din Deleni pentru ca astfel să împiedice împărțirea pămînturilor, mi se umezesc ochii. Cîtă durere, cîtă ignoranță a sădit trecutul acela blestemat în inimile oamenilor simpli! Și toate acestea trebuiau smulse prin fapte iar nu prin vorbe de către comuniști. De aceea Ardeleanu își pune în slujba cauzei nu numai energia și curajul său, ci însăși viața.

— Nu credeți că eroul ucis de dușmani reduce valoarea prezenței sale în acțiune?

— Nu. Nicidecum. Asasinarea lui are un efect zguditor asupra oamenilor: chiar și cei care nu știau încă să-i deosebească pe prieteni de dușmani înțeleg atunci cine este alături de el în luptă pentru o viață mai bună. Ardeleanu a trăit și trăiește mai departe în gîndul și înima celor care l-au urmat îndemnul. Personal, nu pot decît să regret că n-am avut fericirea de a-l cunoaște eu însumi pe comunistul, eroul filmului pe care am cîntec să-l interpretez.

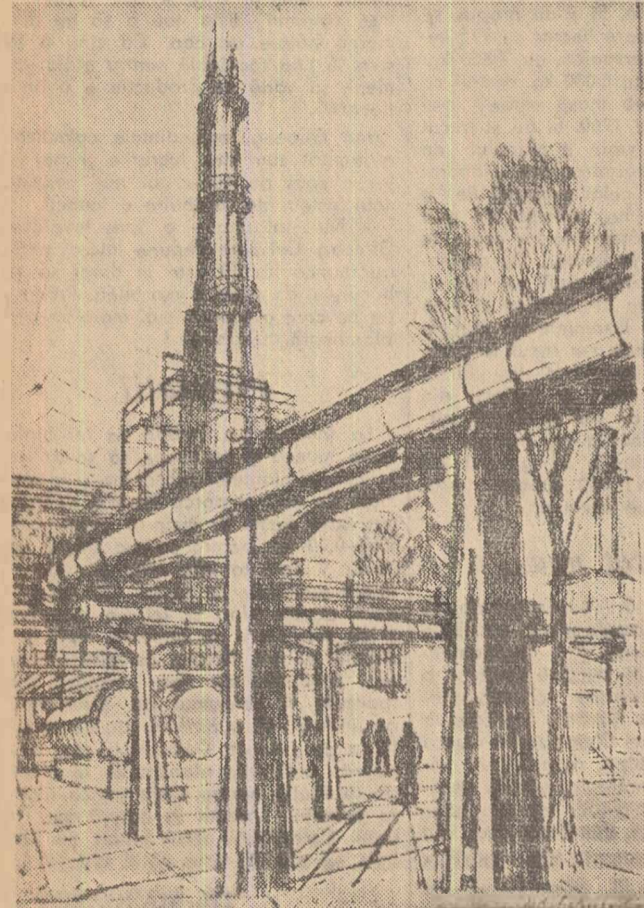
SORIN ROIBU

Scenă din spectacolul „Milionarii” de Ion Istrati, care se joacă la Teatrul Național „I. L. Caragiale” din Capitală

Foto: AGERPRES

Artiștii plastici întîmpină glorioasa aniversare cu noi creații inspirate de lupta partidului pentru crearea unei vieți fericite poporului. În cișeele de mai jos (de la stînga spre dreapta), reproducem următoarele lucrări: M. Chirnoagă — „Locul de muncă” (orașul Victoria); Mihai Danu — Paul Dîndreanu — „Muncitor la „Kirov”; Matei Natalia — „Îndrumătoare” și C. Polcuță — „Casă nouă” (din ciclul „Prin grija partidului”).

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Forțele patriotice din Laos au ordonat încetarea focului

• Propunerile primului ministru Suvanna Fumma • Ziare occidentale denunță amestecul militar al S.U.A. în treburile interne ale Laosului

XIENG KUANG 3 (Agerpres). — Postul de radio „Vocea Laosului” a transmis la 3 mai ordinul căpitănelui Kong Le, comandantului trupelor guvernului regal, care cere trupelor conduse de el să înceteze orice operațiuni militare începând din ziua de 3 mai, ora 8 dimineața (ora locală).

La propunerea comandamentului trupelor regale, comandamentul suprem al forțelor armate Patet Lao a ordonat de asemenea trupelor sale ca de la 3 mai, ora 8 dimineața, să înceteze operațiunile militare.

HANOI 3 (Agerpres). — După cum a transmis postul de radio „Vocea Laosului”, prințul Suvanna Fumma, primul ministru al guvernului regal, a propus tuturor părților interesate din Laos ca în afara discuțiilor condițiilor de încetarea focului, să se înceapă imediat tratative în probleme de politică internă și, în primul rând, să se discute problema formării unui guvern de coaliție și problema reprezentării Laosului la conferința internațională care se deschide la 12 mai la Geneva.

În acest scop Suvanna Fumma a propus Partidului Neo Lao Haksat și grupului de la Savannakhet să trimită la Namone (localitate situată la 11 km sud de Vang Vieng) la 5 mai la amiază reprezentanți împuterniciți pentru a participa la o conferință tripartită.

Nădărușile, a declarat el, că părțile interesate vor da un răspuns pozitiv la această invitație. În aceste zile se hotărăște soarta Laosului. Dacă toți laotienii vor da dovadă de bunăvoință, problema înțelegerii naționale va fi rezolvată pornindu-se de la interesele superioare ale patriei noastre.

În provincia Xieng-Kuang a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al guvernului regal al Laosului.

Radio „Vocea Laosului” arată că la această ședință s-a hotărât să fie

creată o nouă capitală a Laosului în provincia Xieng-Kuang.

NEW YORK 3 (Agerpres). — Potrivit agenției United Press International, Departamentul de Stat a declarat că S.U.A. sînt dispuse să participe la Conferința internațională în problema Laosului care va începe la 12 mai la Geneva dacă se va ordona „încetarea reală a focului”.

ROMA 3 (Agerpres). — Ziarul milanese „Corriere della Sera” a publicat o corespondență din Vientiane în

care critică amestecul militar direct al S.U.A. în treburile Laosului.

În ultime zile, remarcă ziarul, „sosește neînțelesuri mari avioane de transport cvasimilitare ale S.U.A. care aduc

armuri, arme, muniții, medicamente și alimente americane”.

Autorul corespondenței relevă că S.U.A. au creat recent „un grup consultativ pentru acordarea de ajutor militar Laosului prin intermediul căruia americani în uniformă militară participă nemulțumiți la războiul anticomunist din Laos”.

„Crearea acestui grup” în momentul în care aveau loc tratative — continuă corespondentul — a constituit un amestec direct al S.U.A. în războiul din Laos care, din punct de vedere teoretic, este un război intern. Trebuie să avem curajul să spunem că acest amestec direct al Americii este una din acțiunile cele mai naive și neperspicace ale politicii americane din ultima vreme.

A fost capturat și șeful bandelor de mercenari care au invadat Cuba

HAVANA 3 (Agerpres). — Postul de radio Havana a anunțat la 3 mai capturarea de către trupele revoluționare cubane a căpitănelui Manuel Artime, conducătorul bandelor mercenare care au participat la încercarea de invazie a Cubei. Potrivit relațiilor radioului cuban, Artime se afla ascuns, împreună cu alți 13 contrarevoluționari, în mlaștinile din regiunea Zapata unde aștepta un mijloc pentru a fugi în Statele Unite. Asupra lui Artime au fost găsite importante sume de bani care urmau să servească pentru plata mercenarilor.

DE CE A FOST AMINATĂ CONFERINȚA O. S. A.

WASHINGTON 3 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că Organizația Statelor Americane a hotărât să amâne pe un termen nedefinit conferința programată să aibă loc la 24 mai în capitala statului Ecuador, Quito.

După cum s-a mai anunțat, Statele Unite au desființat în ultimul timp o activitate diplomatică febrilă pentru a atrage de partea lor țările latino-americane în vederea adoptării unor măsuri militare comune împotriva Cubei.

Unele țări din această emisferă, cum ar fi Brazilia, Mexicul și Ecuadorul, s-au pronunțat de la bun început contra oricăror planuri de a greșine împotriva Cubei.

Statele Unite au considerat mai prudent să amâne conferința decât să se trezească în fața unui nou eșec.

Lupte violente în Angola

• Patrioții controlează o parte însemnată din teritoriu • Se ia în considerare crearea unui guvern provizoriu

TUNIS 3 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Jose Gilmore, președintele partidului „Uniunea populațiilor din Angola”, a declarat la 2 mai, la o conferință de presă organizată la Tunis, că trupele angoleze care luptă împotriva colonialiștilor portughezi au declanșat operații pe întreg ansamblul teritoriului țării și că în prezent ele au eliberat o regiune de aproape 500 km adâncime pe un front de 350 km. În această regiune — a precizat Gilmore — unitățile portugheze sînt încercute și nu pot fi aprovizionate decât pe calea aerului. „Lupta noastră — a adăugat el — departe de a slăbi se intensifică tot mai mult”.

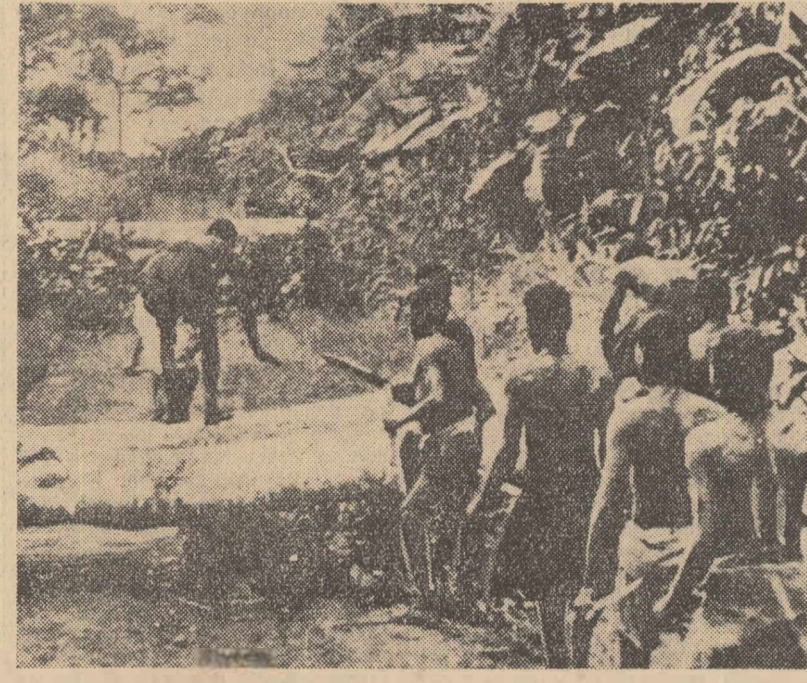
Jose Gilmore a subliniat, de asemenea, că încă de pe acum se ia în considerare crearea unui guvern provizoriu angolez. El a indicat de asemenea că „Uniunea populațiilor

din Angola” este cel mai mare partid politic al populației de culoare din această țară avînd 60.000 de membri.

Potrivit relațiilor a ceeași agenții, la 2 mai, de pe bordul pachetului portughez „Niassa” au fost debarcați 1.000 de soldați portughezi. În cartierele indigene din Luanda s-au produs noi incidente, poliția o-perind numeroase arestări.

LISABONA 3 (Agerpres). — Corespondentul din Lisabona al agenției France Presse relatează că la 3 mai s-a anunțat oficial remanierarea guvernului portughez. Potrivit relațiilor agenției France Presse au fost schimbate printre alții ministri de Interne, ai Afacerilor Externe, educației Naționale.

Corespondentul agenției Reuter amintește că aceasta este cea de-a doua remanieră a guvernului portughez în interval de mai puțin de o lună, ca urmare a agravării situației în coloniile africane dominate de colonialiștii portughezi.

Luptători angolezi doborînd copaci pentru a împiedica înaintarea trupelor colonialiste portugheze

în S. U. A.

Pichete de protest în fața Agenției centrale de investigații

WASHINGTON 3 (Agerpres). — Comitetul american pentru acțiuni pasnice în lavoarea independenței Cubei a organizat în fața sediului Agenției centrale de investigații pichete timp de 24 de ore în semn de protest împotriva intervenției americane în Cuba și a rolului rusinos pe care l-a avut această instituție în organizarea invaziei în Cuba. La 2 mai poliția a arestat 7 demonstrații învinuindu-i de „vagabonda”.

Într-o declarație specială comitetul a protestat și a condamnat intervenția armată americană în Cuba, precum și poziția președintelui Kennedy care refuză să recunoască poporul cuban dreptul de a-și alege singur orientarea politică și economică a țării sale.

Cei arestați pentru că au partici-

pat la pichetele în fața Agenției centrale de investigații au declarat greva toamnei.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikita Hrușciov a primit la 3 mai, la Kremlin, delegația parlamentară a Republicii Arabe Unite, condusă de Anwar Sadat, președintele Adunării Naționale. Intre N. S. Hrușciov și parlamentarii R.A.U. a avut loc o convorbire caldă, prietenească. (TASS)

• Reprezentanții Imamului Omanului la Cairo a dat publicității un comunicat în care se spune că patrioții din Oman continuă să opună rezistență armată trupelor

Conferință internațională împotriva răspîndirii armei nucleare

OSLO 3 (Agerpres). — La Oslo și-a început lucrările conferința internațională pentru preîntîmpinarea răspîndirii armei nucleare.

Telul principal al conferinței este discutarea modului în care s-ar putea împiedica răspîndirea în continuare a armei nucleare, — a de-

clarat în cadrul unei conferințe de presă cunoscutul fizician american prof. Linus Pauling.

Peste 60 de cunoscuți oameni de știință din 15 țări ale Europei, Americii, Asiei, Australiei, participă la conferința de la Oslo.

La Teheran

Puternice demonstrații contra terorii dezlanțuite de autorități

Au participat 30.000 cadre didactice și studenți

TEHERAN 3 (Agerpres). — Peste 30.000 de studenți și membri ai corpului didactic au demonstrat la 3 mai la Teheran împotriva terorii dezlanțuite de autorități.

Demonstrații urmau sîcriul cu corpul neînsoțit al învățătorului Abdel Hassan Khenali, ucis de poliție în cursul demonstrațiilor care au avut loc marți la Teheran în sprijinul revendicărilor corpului didactic de mărirea salariilor. De-

monstrația de marți a fost însoțită de o mare grevă a membrilor corpului didactic din școlile primare și secundare din întregul Iran.

Demonstrații au cerut pedepsirea aspră a celor vinovați de reprimarea singeroasă a demonstrației de marți și demisia ministrului învățămîntului.

Toate școlile din Teheran au fost închise la 3 mai.

Procesul criminalului nazist Eichmann

IERUSALIM 3 (Agerpres). — Procesul criminalului de război nazist Adolf Eichmann a continuat miercuri cu audierea martorilor acuzați. Au fost evocate noi crime monstruoase ale nazistilor, precum și rezistența eroică din ghetto-ul Varșoviei și din alte ghetto-uri și lagăre de exterminare. Martora Zvia Lubolkin-Zucherman, a subliniat că ideea rezistenței împotriva călărilor nazisti a apărut în ghetto-ul Varșoviei atunci cînd o imensă speranță s-a născut datorită ofensivei Armatei Sovietice. Martorii și-au exprimat totodată recunoștința pentru faptul că au fost eliberați din ghearele fiarei naziste de către glorioasa Armată Sovietică.

Tribunalul a hotărît să ceară autorităților din Germania occidentală să culegă mărturiile în legătură cu rolul jucat de Eichmann în exterminarea a milioane de oameni de la criminalii de război nazisti Alfred Six, Max Merten și Hermann Krumey, care dacă ar veni pe teritoriul israelian, ar risca să fie arestați pentru crime de război. Primii doi trăiesc nestingheriți în Germania occidentală, iar cel de-al 3-lea a fost arestat cu puțin înainte de începerea procesului Eichmann.

Observatorii prezenti la proces au

remarcat faptul că în timp ce numele unor criminali nazisti de mare mică importanță au fost pronunțate, s-a evitat cu strînsie pronunțarea numelui lui Globke, secretarul de stat al lui Adenauer, unul din principalii responsabili pentru exterminarea populației evreiești. „Colegul lui Globke, Stuckart, din Ministerul de Interne hitlerist, a declarat observatorul Republicii Democratice Germane la proces, prof. Kaul, a fost deja amintit la proces. De ce atunci se evită numele lui Globke?”. Servatius a declarat în cursul ședinței de marți a procesului că Max Merten, care a fost condamnat în Grecia pentru crime de război și ulterior eliberat, ar putea depune mărturie dovedind că Eichmann nu putea să ia vreo hotărîre în domeniul exterminării evreilor fără aprobarea organului superior.

Or, a subliniat prof. Kaul, „organul superior” era, după cum nu o dată a declarat Merten, consilierul ministrului hitlerist de interne Globke cu care Eichmann a avut numeroase convorbiri telefonice în prezența lui Merten. Prof. Kaul a prezentat totodată reprezentanților presei scrisori și fotografii după documente care dovedesc rolul jucat de Globke în acțiunea de exterminare a evreilor.

„NECROLOGUL EVENIMENTELOR DIN CUBA”

Walter Lippmann îi cere lui Kennedy să tragă la răspundere pe cei vinovați de atacarea Cubei

NEW YORK 3 (Agerpres). — „New York Herald Tribune” a publicat sub titlul „Necrologul evenimentelor din Cuba” un articol de Walter Lippmann în care se spune:

Președintele Kennedy se află într-o situație extrem de nepăcură. Dacă, după îngrozitoarea greșală în care privește inventura cubană, el va încerca să fie atras în afacerile nesigure din Laos, acest lucru va submina iremediabil influența lui asupra mersului evenimentelor.

Cu toate că deja tirziu — să sperăm totuși că nu este prea tirziu — ar trebui să încercăm să regăsim calea de la care ne-am abătut. Pentru aceasta trebuie făcută o anumită anchetă, pe care o poate face numai președintele, și după aceea trebuie să se dea explicații sincere și convingătoare asupra modului cum a fost săvîrșită o greșală atât de imensă.

Studiind felul în care s-a ajuns la această greșală am ajuns la concluzia că noile personalități, Bundy, Rostow, Schlesinger și Rusk — nu au știut să-l convingă pe președinte de

necesiitatea de a respinge saturele proaste date de vechile personalități — Bissell și Dulles de la Agenția Centrală de investigații, Lemnitzer și Burke din Comitetul mixt al șefilor de stat major și Berle de la Departamentul de Stat...

Cînd are loc o catastrofă de acest gen — ca de pildă catastrofa engleză din Suez — greșala poate fi remediată, iar încrederea restabilă numai prin înălturarea liqurilor centrale care poartă principala răspundere și prin declarații sincere în care să se dea asigurări că greșala nu se va mai repeta.

În condițiile sistemului nostru de guvernămînt, spre deosebire de cel englez, un președinte care comite o greșală gravă nu demisionează și nici nu poate s-o facă. În consecință, dacă dorim ca, în condițiile formei de guvernămînt de la noi, să existe o oarecare răspundere, președintele trebuie să tragă la răspundere pe cei care, conform constituției sau îndatoririlor lor sînt obligați să-i facă recomandări.

Din tată în fiu

Dezvăluirile unor noi documente secrete găsite în arhiva nazistă

În zilele cînd președintele S.U.A. John Kennedy este criticat de numeroase organe de presă burgheze pentru miopia politică de care a dat dovadă sîntînd pe succesul agresiunii împotriva Cubei, în cîteva ziare engleze se acordă spațiu larg unor dezvăluiri privind „perspicacitatea” politică a lui Joseph Kennedy, tatăl actualului președinte, pe vremea cînd era ambasador al S.U.A. la Londra (1940).

Organul partidului conservator „Daily Telegraph” arată că documentele respective au fost capturate din arhivele naziste și că sarcina publicării lor în volum a revenit Departamentului de Stat, conform unei înțelegeri între Anglia, S.U.A. și Franța.

„Publicarea acestui volum a fost întîrziată pînă azi”, scrie cu subînțeles „Daily Telegraph”. Ziarul adaugă în același stil: „Nu a fost furnizat nici un motiv”. Bineînțeles „Daily Telegraph” nu își asumă sarcina să dea răspunsul direct la întrebarea pusă de fapt Departamentului de Stat al S.U.A. Un răspuns găsim însă în faptul că ziarul conservator scoate pe primul plan acele documente care demonstrează că Joseph Kennedy a încercat să-l convingă pe Roosevelt în septembrie 1940 că Anglia este „sfîrșită”, că ea nu mai poate lupta mult timp și că în consecință nu are nici un rost ca S.U.A. să intre în război împotriva Germaniei hitleriste alături de Anglia. Ceea ce este mai grav, atrage atenția ziarului, conținutul documentelor cuprinzînd părerile lui Kennedy au parvenit printr-o acțiune deliberată în mina hitleristă, exact în momentul cînd ei se pregăteau să atace Anglia. Cu alte cuvinte nu este vorba numai de miopia politică a lui Joseph Kennedy, care pare a fi endemică în familie, ci și de un act de încurajare a agresiunii. Nu este de a-ceea de mirare că corespondentul la Washington al ziarului „Daily Telegraph” arată că „publicarea acestor documente va constitui

pur și simplu o nouă contribuție la incurcăturile lui Joseph Kennedy”. Corespondentul este discret dar implicațiile faptelor tatălui în momentul cînd fîc calcă pe aceleași urme nu pot scăpa nici unui observator.

Documentul cu nr. 132 al Ministerului de Externe nazist avînd și mențiunea „strict secret” arată că Kennedy a adresat un mesaj direct președintelui Roosevelt.

La 30 septembrie 1940, Hans Thomson, însărcinatul cu afaceri al Ambasadei Germane la Washington se afla în posesia mesajului, al cărui conținut îl comunica la Berlin în termenii următori:

Răsfîind presa străină

„Pentru secretarul de stat von Weizsacker, Kennedy a raportat următoarele într-o telegramă trimisă lui Roosevelt, care a sosit aici la 27 septembrie (decî la trei zile după președintele S.U.A. Berlinul se afla în posesia documentului n.n.).

„Eșecul de la Dakar a provocat o critică severă la adresa conducerei lui Churchill pentru prima dată de la stabilirea actualului guvern.

2. Kennedy este informat că Grecia, Iugoslavia și Turcia vor căuța să se alăture axei deoarece Anglia nu mai are influență asupra lor.

3. Englezii vor încerca din răsuneri să facă Statele Unite să intre în război cît mai curînd posibil. Kennedy a avertizat pe președinte să nu întreprindă pași ireparabili. Anglia este sfîrșită complet și Statele Unite nu vor avea decît de achitat nota de plată”.

Mesajul lui Thomson conținea în felul următor:

Sursa: Informatorul de încredere cunoscut de dvs.

În contrast cu optimismul ară-

tal angli de privire la posibilitatea Angliei de a rezista, Kennedy insistă totuși că după părerea sa, înfrîngerea Angliei este inevitabilă...

Thomson raportează din nou de la Washington la 30 noiembrie 1940 următoarele: „Am aflat dintr-o sursă demnă de încredere că Roosevelt în convorbire sa îndelungată cu Lothian (lord Lothian, ambasadorul britanic n.n.) dădea întăririi din Anglia a acestuia din urmă, nu a făcut nici un secret din supărarea sa provocată de presiunile propagandei britanice.

Roosevelt a arătat că nu dorește să fie pus sub presiune din partea englezilor. El a asigurat poporul american că nu dorește să-l ducă în război și că intenționează să-și țină cuvîntul.

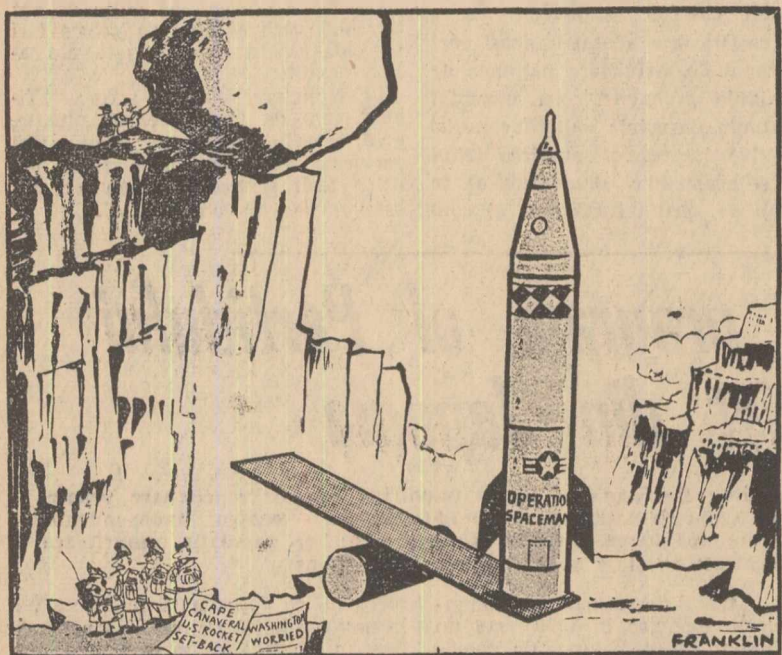
În situația dată, America este gata să acorde Angliei ajutorul cel mai larg. Dar dincolo de această Anglia nu trebuie să nutrească nici un fel de speranțe false. Se spune că Lothian a fost foarte deprimat de această convorbire”.

„Daily Telegraph” arată că „situația din Anglia, în perioada în care Kennedy își formase părerile sale, este descrisă de către Winston Churchill în memoriile sale ca fiind „punctul culminant al bătăliei pentru Marea Britanie”.

Hitler amînase punerea în practică a planului său de invazie după ce Luftwaffe, datorită pierderilor sale grele nu reușise să cîștige controlul spațiului aerian asupra Angliei-de sud.

Potrivit surselor germane citate în memoriile lui Winston Churchill în luna hotărîtoare septembrie 1940 totalul săptămînal al avioanelor germane doborîte se situa între 102—187”.

Precizarea ziarului este făcută cu scopul evident de a demonstra nu numai lipsa de informare a fostului ambasador al S.U.A. la Londra, Joseph Kennedy ci și lovitura pe la spate încercată împotriva Angliei în momentul cînd a-gresorii nazisti sufereau înfrîngerii.

Această caricatură a apărut în ziarul englez „Daily Mirror” în legătură cu recente eșecuri ale lansărilor spațiale ale S.U.A. Comandantul american telefonase la Washington (în timp ce servanții pregăteau bolovanul pentru „lansare”) : „Ne-am mutat în munții Marelui Canyon — spune-i lui Kennedy că noi înțelegăm totul...”

Deziluzia celor 450 de ziariști prezenți la Cap Canaveral...

CAP CANAVERAL 3 (Agerpres). — La 2 mai la Cap Canaveral urma să aibă loc lansarea unei rachete „Redstone”, avînd la bord un om, pe căpitănelul Allan Shepard. Racheta trebuia să efectueze un zbor vertical pînă la altitudinea de 185 km, iar după 15 minute urma să cadă deasupra unei regiuni din Oceanul Atlantic, de unde să fie recuperat aviatorul. Spre de-

ziluzia celor aproape 450 de ziariști prezenți la fața locului, lansarea a fost însă amînată „din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile”.

Referindu-se la președintele pentru acest zbor, corespondentul din Cap Canaveral al agenției FRANCE PRESSE relatează că în cercurile observatorilor se consideră că îndefinit de rezultatul acestui zbor „prestigiul

internațional al Statelor Unite va suferi încă mult timp pe plan politic ca și în domeniul științific, ca urmare a zborului efectuat de maiorul sovietic Iuri Gagarin. Observatorii — adaugă agenția — arată că Uniunea Sovietică nu va înceta să rămînă patria primului cosmonaut și țara care a obținut performanțe superioare în domeniul rachetelor.

„Se impune pedepsirea aspră a rebelilor și a complicilor lor”

— Cuvîntarea lui Maurice Thorez —

PARIS 3 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la conferința Federației din Departamentul Nord a Partidului Comunist Francez, Maurice Thorez, secretar general al P.C.F., a acordat o mare atenție rebeliunii din Algeria și actualei situații politice din Franța.

Vorbînd despre rolul hotărîtor al P.C.F. în mobilizarea maselor populare pentru respingerea rebeliunii, Maurice Thorez a subliniat că cea de-a treia rebeliune din Algeria după 1958 este consecința războiului din Algeria care durează de aproape șapte ani.

Thorez a arătat că războiul din Algeria nu numai că aduce suferințe fără număr popoarelor algeriene și franceze, dar în același timp, a făcut ca democrația să fie de fapt lichidată.

TREI GENERALI ÎN „RETRAGERE...”

Eșecul generalilor complotiști francezi, văzut de Tim, caricaturistul ziarului francez „L'Express”